

**PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ,
TRANG NGHIÊM, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, GIÁC KINH.**

Tập 65

Chủ giảng: Cô Lưu Tố Vân

Giảng ngày: 23/5/2020

Chuyển ngữ: Ban biên dịch Hoa Tạng Huyền Môn.

Chủ giảng chánh: Thích Thiện Trang.

Chư vị đồng tu tôn kính: Xin chào mọi người! A Di Đà Phật!

Hôm nay, chúng ta sẽ bắt đầu học tập: kinh văn của phẩm 43, đề mục của phẩm kinh văn này là: 非是小乘第四十三 “**Phi thị Tiểu thừa, đệ tứ thập tam**”. Bắt đầu từ kinh văn phẩm 43, đến Kinh văn phẩm 48, bộ phận này là thuộc về phần lưu thông của bản kinh. Kinh văn phẩm này, là khuyến khích tin tưởng lưu thông. Ở đây Thế Tôn nói với chúng ta, người niệm Phật cầu sinh thế giới Cực Lạc không phải là căn tánh của Tiểu thừa. Bởi vì Pháp môn này: là Pháp môn của Đại thừa. Không những là Đại thừa, mà còn là Đại thừa trong Đại thừa, Nhất thừa trong Nhất thừa, là Pháp môn của Đại thừa Phật pháp: thù thắng vi diệu vô thượng.

Mời mọi người xem đoạn kinh văn thứ nhất:

佛告慈氏。汝觀彼諸菩薩摩訶薩。善獲利益。 “**Phật cáo Từ Thị. Nhữ quán bỉ chư Bồ-tát Ma-ha-tát. Thiện hoạch lợi ích**” (*Phật nói với ngài Từ Thị, ông thấy các bậc Bồ-tát Ma-ha-tát kia được nhiều lợi ích như vậy*).

Mấy câu kinh văn này, là Phật nói cho Di Lặc Bồ-tát, nói quý vị xem thập phương thế giới: tất cả chúng Bồ-tát lớn nhỏ, các ngài đến thế giới Cực Lạc, đều có thể thiện xảo thu được: lợi ích chân thực một đời này bình đẳng thành Phật. Mấy câu kinh văn này, khởi lên một tác dụng của thừa tiền khai hậu. Cõi nước chư Phật mười phương vô lượng vô biên, tất cả chư Phật Như

Lai đều tuyên dương bộ kinh này, đều khuyên các Bồ-tát niệm Phật cầu sinh Tịnh độ. Nghe đến đây, có đồng tu có thể hỏi, vì sao lại khuyên các vị Bồ-tát niệm Phật cầu sinh Tịnh độ? Vì sao không khuyên người khác? Lão Pháp sư ở đây, cho chúng ta đáp án là: Vì người khác chưa có giác ngộ, không có trí huệ, quý vị khuyên họ, họ cũng không tin, ý niệm cầu sinh Tịnh độ của họ không khởi lên, cho nên mới nói với Bồ-tát. Khuyên các vị Bồ-tát niệm Phật cầu sinh Tịnh độ, vì các vị Bồ-tát nghe xong tâm sinh hoan hỷ, các ngài không hoài nghi, vẫn là nguyện ý phát nguyện cầu sinh Tây Phương, nói đây chính là Bồ-tát. Bồ-tát không phải người khác, chính là bản thân chúng ta. Về điểm này, đồng tu chúng ta: không có nhận thức đúng đắn, nói tôi cũng là Bồ-tát à? Đúng, quý vị cũng là Bồ-tát. Bồ-tát được nói ở đây, thật sự không phải nói người khác, chính là nói bản thân chúng ta. Chúng ta có thể không đủ khả năng nhận thức được: bản thân của quý vị chính là Bồ-tát.

Còn có một vấn đề là, bản thân chúng ta phải rõ ràng, quý vị là Bồ-tát, rốt cuộc là Bồ-tát gì? Đồng tu lại có nghi ngờ. Sao lại còn rốt cuộc là Bồ-tát gì? Bồ-tát chính là Bồ-tát vậy. Ở đây tôi nói với mọi người, chúng ta là Bồ-tát kiểu gì? Chúng ta là Tiểu hạnh Bồ-tát mà chúng tôi đã nói ở trước, chứ không phải là đại Bồ-tát. Lần này thì mọi người lại nghe không hiểu, chúng ta hiện tại là Tiểu hạnh Bồ-tát, không phải là đại Bồ-tát. Mọi người nghĩ xem, vậy chúng ta là Tiểu hạnh Bồ-tát, Tiểu hạnh Bồ-tát có gì giỏi không? Thật sự là Tiểu hạnh Bồ-tát, lão Pháp sư nói cũng rất giỏi rồi. Quý vị sao có thể trở thành Tiểu hạnh Bồ-tát được? Đây cũng là trong quá khứ quý vị: đã từng trông vô lượng vô biên thiện căn, phước đức. Cho nên ở trong Pháp môn Tịnh độ, quý vị mới là Tiểu hạnh Bồ-tát. Cho nên nói, Tiểu hạnh Bồ-tát này cũng vô cùng không đơn giản. Lão Pháp sư nói cho chúng ta: nếu như đời này, quý vị thật sự có thể nắm bắt được cơ hội, thì chúc mừng quý vị, thân này của quý vị: chính là thân cuối cùng ở thế gian. Lần sau, quý vị là thừa nguyện trở lại, lúc đó quý vị chính là đại Bồ-tát. Mà không còn là Tiểu hạnh Bồ-tát nữa. Quý vị nghe đến đây, có phải lòng tin tăng gấp bội rồi không? Cho nên, lão Pháp sư nói với chúng ta, nhất định phải quý trọng thiện căn, phước đức của vô lượng kiếp. Ngày nay chúng ta đã gặp được: Kinh Vô Lượng Thọ một thời gian, nhân duyên này là thù thắng không gì

sánh được! Nói rõ thiện căn, phước đức, nhân duyên của quý vị, đều đầy đủ rồi, vô cùng hiếm có, vô cùng đáng quý! Chư Phật Bồ-tát thập phương thế giới đều sẽ khen ngợi quý vị!

Chúng ta nhất định phải quý trọng: thiện căn, phước đức, nhân duyên của vô lượng kiếp. Hôm nay gặp được Pháp môn niệm Phật này, nhân duyên này là thù thắng không gì so sánh được. Người tu học chân chánh, nhất định phải nắm vững trọng điểm của tu học, thì mới dễ dàng thành tựu. Vậy trọng điểm của tu học Tịnh-tông là gì? Chính là tín, nguyện, hạnh. Phải xây dựng lòng tin thanh tịnh, phải xây dựng lòng tin vững chắc, tuyệt đối không bị dao động bởi ngoại cảnh, phải xây dựng lòng tin vững chắc như vậy. Ăn cơm mặc áo trong cuộc sống thường ngày, đi đứng nằm ngồi, xử thế đối người tiếp vật, toàn bộ đều phải nâng cao tín, nguyện, hạnh của bản thân. Tu học như vậy, cuộc sống của chúng ta sẽ vô cùng phong phú, mới có thể thể hội chân chánh được: giá trị và ý nghĩa của đời người.

Thật sự phát nguyện cầu sinh Tịnh độ, đừng nói đối với tất cả pháp thế gian: nhất định không có tham luyến, không có chấp trước; Mà cho dù đối với Phật pháp: cũng không tham luyến, cũng không chấp trước. Pháp môn vô lượng vô biên, chỉ tu một môn; Thiên kinh vạn luận, chỉ cầu một kinh. Pháp môn Tịnh độ niệm Phật là Pháp môn khó tin. Thế gian có rất nhiều người, họ đối với Pháp môn Tịnh độ, không có nghiên cứu nghiêm túc và thực sự hiểu rõ, tùy ý suy đoán, phỉ báng, người như vậy là có. Chúng ta thường nghe thấy, có người nói người niệm Phật ích kỉ, người niệm Phật tiêu cực, người niệm Phật là trốn tránh hiện thực, muốn đến thế giới Tây Phương Cực Lạc để hưởng thụ. Những lời này, thường đều là lời của người học Phật nói, người không học Phật không biết, ngược lại học sẽ không tạo khẩu nghiệp như vậy. Thậm chí có một số đồng tu học Phật, Đại đức xuất gia cũng nói như vậy, nói thế nào? Nói dựa vào một bộ kinh không được, một bộ kinh sao có thể thành tựu được? Họ hoài nghi về điều này. Chúng ta nghe được những lời này, trong tâm dao động hay không, quý vị hãy hỏi chính mình xem? Những lời này bình thường chúng ta có thể nghe được, sau khi quý vị nghe rồi, tâm của quý vị dao động hay không? Người ta học rộng nghe nhiều, chúng ta học Phật học Tịnh độ, chúng ta là kiến thức hạn

hẹp, có phải như vậy không? Chúng ta tự nói như vậy, người ta là học rộng nghe nhiều, chúng ta tu học Tịnh độ là kiến thức hạn hẹp. Vì sao vậy? Chúng ta học một bộ kinh, niệm một câu Phật hiệu. Thậm chí có người ngay cả một bộ kinh cũng không biết, cả đời này, chỉ là niệm một câu Phật hiệu A Di Đà Phật, đã thành tựu rồi. Lão Hòa thượng Hải Hiền: không phải là tấm gương sáng nhất của chúng ta sao!

Năm xưa Thế Tôn đối với tình hình của thời kỳ mạt pháp: thấy vô cùng rõ ràng, sợ rằng chúng ta nghe xong những điều ấy, ngôn luận như đúng mà sai, rồi khởi tâm nghi, lòng tin dao động, cho nên trong phẩm kinh văn này, Thế Tôn đã trực tiếp nói với chúng ta, Pháp môn Tịnh độ không phải là Tiểu thừa, là Đại thừa. Không những là Đại thừa, mà còn là Đại thừa trong Đại thừa. Phàm là có ý kiến, có phê bình đối với Pháp môn này, đều là thiên kiến, họ xem hời hợt Kinh Vô Lượng Thọ, họ không có thấy rõ ràng chân tướng sự thật.

Mời xem đoạn kinh văn tiếp theo:

若有善男子。善女人。得聞阿彌陀佛名號。能生一念喜愛之心。歸依瞻禮。如說修行。當知此人為得大利。當獲如上所說功德。心無下劣。亦不貢高。成就善根。悉皆增上。當知此人非是小乘。於我法中。得名第一弟子。**“Nhược hữu Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân đắc văn A Di Đà Phật danh hiệu, năng sanh nhất niệm hỷ ái chi tâm, quy y chiêm lễ, như thuyết tu hành. Đương tri thử nhân vi đắc đại lợi. Đương hoạch như thượng sở thuyết công đức. Tâm vô hạ liệt, diệc bất cống cao. Thành tựu thiện căn, tất giai tăng thượng. Đương tri thử nhân phi thị Tiểu thừa. Ư ngã pháp trung, đắc danh đệ nhất đệ tử.”** (Nếu có Người-thiện-nam Người-thiện-nữ nào, được nghe danh hiệu đức Phật A Di Đà, có thể sinh một niệm tâm vui mừng yêu thích, quy y chiêm lễ như thuyết tu hành, phải biết người ấy được lợi ích rất lớn, được nhiều công đức như đã nói ở trên, tâm không tự ti, cũng không cống cao, thành tựu thiện căn được thêm tăng trưởng, phải biết người này không phải Tiểu thừa, ở trong pháp của ta được gọi là đệ tử bậc nhất).

Có một từ “hạ liệt”. Ở đây là chỉ sự thấp hèn, thấp kém. Dùng văn bạch thoại để nói, ý nghĩa của đoạn kinh văn này: Đoạn kinh văn này là nói, nếu Người-thiện-nam Người-thiện-nữ nào, có đầy đủ tín nguyện hạnh, được nghe danh hiệu A Di Đà Phật, có thể sinh khởi một niệm tâm vui mừng, yêu thích, quy y chiêm lễ. Theo những lời Phật nói như pháp tu hành, phải biết người này, liền được vãng sanh Tịnh độ, lợi ích to lớn một đời viên mãn thành Phật. Nên liền đạt được các loại lợi ích công đức: như Kinh đã nói ở trên. Phật ở trong đoạn Kinh này, lại một lần nữa chứng tỏ: Người niệm Phật tâm không thể có sự tự ti, cũng không cống cao ngã mạn, luôn luôn phải khiêm nhường, phúc hậu, lão thật niệm Phật. Như vậy để thành tựu thêm lớn thiện căn. Người đó chắc chắn không phải là căn tánh Tiểu thừa, chẳng những không phải Tiểu thừa, ở đây Phật còn khen ngợi người như vậy là: “Ở trong pháp của ta, được gọi là đệ tử bậc nhất”. Thực tại là cùng với phẩm thứ nhất của Kinh này, Tôn giả Kiều Trần Như xếp tên đầu tiên, ý thú trước sau soi chiếu lẫn nhau.

Mời xem cụ thể đoạn Kinh văn này:

“Nhuộc hữu Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân”. Trong tất cả kinh điển xưng “Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân”, tiêu chuẩn cũng không giống nhau. Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân được giảng trong Tịnh-tông, có tiêu chuẩn đặc biệt, có tiêu chuẩn viên mãn vô thượng. Tiêu chuẩn này chính là đối với từng câu từng chữ: được giảng trong Kinh Vô Lượng Thọ, điều tin sâu không nghi, tín, nguyện, trì danh. Đoạn này vô cùng quan trọng, chính là Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân được nói trong Tịnh-tông, có tiêu chuẩn đặc biệt, có tiêu chuẩn viên mãn vô thượng. Đây là tiêu chuẩn gì vậy? Chính là đối với từng câu từng chữ: được giảng trong Kinh Vô Lượng Thọ, điều tin sâu không nghi. Mấy từ ngữ này đều là những từ vô cùng quan trọng! Tín, nguyện, trì danh, và đầy đủ Tịnh nghiệp Tam phước, được giảng trong Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật, thiện phải có đủ điều kiện Tam phước 11 câu. Nếu quý vị có tín nguyện hạnh đầy đủ rồi. Tam phước 11 điều quý vị cũng hoàn toàn đầy đủ rồi, thì “Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân”, quý vị cũng đã hoàn toàn đủ tiêu chuẩn.

“Đắc văn A Di Đà Phật danh hiệu, năng sinh nhất niệm hỷ ái chi tâm”. Đây nói điều gì vậy? Là nói cơ duyên chín muồi rồi. Cũng chính là nhân duyên được giảng trong Kinh A Di Đà. Quý vị có nhân duyên này, Quý vị mới có cơ hội nghe được: Phật hiệu của A Di Đà Phật. Mọi người thử nghĩ xem, hiện nay chúng ta ngày ngày niệm A Di Đà Phật, trước đã từng không đồng ý. Ở trong đây, câu nói này quý vị đã nghe rõ, thì quý vị đã biết, nếu quý vị không có nhân duyên đó, hoặc nhân duyên đó chưa chín muồi, thì ngay cả danh hiệu của A Di Đà Phật, quý vị cũng không nghe được. Cho nên, quý vị nhất định: đừng coi thường chính quý vị, mỗi ngày đang niệm câu Phật hiệu này, đó là nhân duyên của quý vị chín muồi rồi, quý vị nhất định phải coi trọng và trân quý: nhân duyên không dễ dàng mà đến này!

“Nhất niệm” ở đây là song quan ngữ, không phải nói sinh một niệm tâm vui mừng yêu thích, “nhất niệm” này là từ có hai nghĩa. Ý nghĩa thứ nhất là: nhất tâm niệm danh hiệu A Di Đà Phật, một niệm này thuần mà không tạp, đây là ý thứ nhất của song quan ngữ. Ý nghĩa thứ hai là biểu thị thời gian rất ngắn, chỉ sanh một niệm. Nhưng niệm này là chân tín, chân thành, chân tín mà sinh tâm hoan hỷ. Song quan ngữ này, chính là biểu đạt hai ý nghĩa như vậy.

“Quy y chiêm lễ, như thuyết tu hành”. Nhất niệm hỷ ái là tín. Quý vị không tin làm sao có thể hỷ ái chứ? “Quy y chiêm lễ” là phát nguyện.

“Như thuyết tu hành” là thật hành. “Quy y” trong lời giảng đây, với sự quy y của người thông thường vào cửa Phật: không giống nhau. Chúng ta nói quy y giác, chánh, tịnh. Chỉ cần có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chính là mê, tà, nhiễm. Quy y giác, chánh, tịnh chân chánh, thật sự rất khó. Chân chánh quy y, mới có thể vào cửa Phật. Không có chân chánh quy y, thì đều là ở ngoài Phật môn. Đó chính là quý vị quy y trên hình thức, quý vị không có quy y giác chánh tịnh thật sự, quý vị vẫn ở ngoài Phật môn. Mọi người thử nghĩ xem, bản thân chúng ta hiện tại rốt cuộc: là ở ngoài Phật môn, hay ở trong Phật môn? Nếu đã rời khỏi Pháp môn Tịnh-tông, e rằng đều là ở ngoài Phật môn. Phải chân chánh quy y, thật sự quay đầu, từ thế gian pháp quay đầu, từ ngũ dục lục trần quay đầu, danh văn lợi dưỡng quay đầu, từ tham sân si mạn nghi quay đầu, từ trong tất cả Pháp môn quay đầu. Câu nói

này rất quan trọng. Từ trong tất cả Pháp môn quay đầu! Chuyên dựa vào bộ Kinh Vô Lượng Thọ, chuyên nương tựa câu Phật hiệu A Di Đà Phật này, vậy là đã quy y A Di Đà Phật, đã quy y giác, chánh, tịnh.

“Đương tri thử nhân vi đặc đại lợi”. Thế Tôn nói với chúng ta, người ấy đạt được lợi ích rất lớn. Lớn đến mức độ nào vậy? Cho dù là tất cả chư Phật Như Lai có giảng cho quý vị, cũng giảng không rõ, lợi ích ấy lớn đến mức độ này. Lợi ích thực sự không thể nghĩ bàn, Phật cũng nói không rõ, còn ai có thể nói rõ được chứ? Đây là lợi ích chân thật. Cửa Phật là đại phước đức nhân duyên thật sự, người phước nhỏ, người phước mỏng: đều không có phần. Phật Bồ-tát nói với chúng ta, Pháp môn vô lượng vô biên, chúng ta dựa vào những Pháp môn đó tu học, có thể vượt qua Lục đạo luân hồi không? Không thể nói là không có, nhưng thực sự là lông phượng sừng lân, rất ít rất ít vậy. Trừ số cực ít người căn tánh thượng thượng ra, người căn tánh trung hạ đều không có phần. Không phải Pháp môn không tốt, mà là nghiệp chướng của chúng sanh quá nặng. Pháp môn tuy tốt, nhưng không có cách tu. Chỉ độc nhất Pháp môn Tịnh độ niệm Phật, nghiệp chướng nặng hơn cũng không sợ, đã làm tội Ngũ nghịch Thập ác cũng không quan trọng. Trong 48 nguyện, nguyện thứ mười tám nói rất rõ ràng, chỉ trừ người Ngũ nghịch và phỉ báng chánh pháp. Tuy nhiên Phật ở trong Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật, nói cho chúng ta, Ngũ nghịch cũng có thể vãng sanh. Nhưng điều chúng ta phải hiểu rõ là, tạo tác tội Ngũ nghịch, mà người không tin tưởng Tịnh độ, không thể vãng sanh. Nếu tạo tác tội nặng Ngũ nghịch, nhưng họ lại tin tưởng Tịnh độ, chịu sám hối phát nguyện cầu vãng sanh, vẫn còn có thể độ được. Mọi người xem, lợi ích này to lớn biết bao!

Hai tầng ý nghĩa này, các đồng tu nhất thiết phải nghe hiểu, đừng phát sinh hiểu lầm. Nếu mọi người hiểu lầm: có thể nghĩ người Ngũ nghịch cũng được vãng sanh. Nhưng ở đây là có điều kiện, điều kiện gì vậy? Tạo tác tội Ngũ nghịch, nhưng họ không tin tưởng Tịnh độ. Họ đã có đủ hai điều kiện rồi, đã tạo tác tội nặng Ngũ nghịch, họ lại không tin tưởng Tịnh độ, người như vậy là không thể vãng sanh được. Người như thế nào có thể vãng sanh đây? Tuy họ tạo tác Ngũ nghịch trọng tội, nhưng họ tin tưởng Tịnh độ, họ

không phải báng chánh pháp. Người như vậy, họ chịu sám hối, chịu phát nguyện cầu vãng sanh, vẫn có thể độ được. Đây chính là có điều kiện vậy.

“Đương hoạch như thượng sở thuyết công đức”. Người dựa vào bộ kinh này, câu Phật hiệu này tu học, đồng thời có thể y giáo phụng hành, chính là Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân: được nói đến trong kinh. Tất cả lợi ích công đức được nói đến trong bộ kinh này, những Thiện-nam-tử, Thiện-nữ-nhân ấy: toàn bộ đều có thể đạt được. Khi nào đạt được? Hiện tại liền có thể đạt được. Nói đến đây, quý vị đồng tu có tin tưởng không? Hiện tại liền đạt được sự phù hộ của A Di Đà Phật. Tôi cảm thấy bản thân mình: chính là một ví dụ chân thực. Tôi chính là hiện thực liền đã đạt được: lợi ích không gì thù thắng hơn này, đạt được sự phù hộ của A Di Đà Phật. Nếu không có A Di Đà Phật phù hộ, thì 18 năm trước tôi đã rời khỏi nhân gian này rồi. Chúng ta có ví dụ chân thực ở trước mắt, quý vị có thể tin tưởng không? Ở đây Phật nói với chúng ta, nói hiện tại quý vị đã đạt được: sự phù hộ của A Di Đà Phật, đã được sự khen ngợi và hộ niệm: của mười phương tất cả chư Phật Như Lai. Đây là chân thực vậy. Bởi vì một đời này quý vị nhất định: vãng sanh bất thoái thành Phật, không cần đợi đến đời sau, lợi ích này chính là hiện tại đạt được vậy.

“Tâm vô hạ liệt, diệc bất công cao”. Người niệm Phật tuy đã đạt được: lợi ích chân thật không gì sánh bằng, trong tâm pháp hỉ sung mãn, một mảng quang minh, tâm địa thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi, không có mảy may tập khí ngạo mạn. Sẽ không cho rằng ta nhận được sự hộ niệm của Phật, rất tuyệt vời rồi, các người đều không bằng ta. Nếu trong tâm có ý niệm như vậy, đây chính là điên đảo. Càng là người thực sự tu hành, thì càng bình thường, bình dị, gần gũi, xem không ra điểm nào là đặc biệt, đây gọi là người tu hành chân chính. Những người giả thần giả quỷ, đàm huyền thuyết diệu, chắc chắn không phải người tu hành chân chính.

“Thành tựu thiện căn, tất giai tăng thượng”. “Thiện căn” của thế xuất thế gian: đã thành tựu rồi, tăng trưởng rồi. “Tăng thượng” có nghĩa là tăng trưởng. Ba thiện căn của thế gian là: không tham, không sân, không si, ngày ngày tăng trưởng. Thiện căn của xuất thế gian là tinh tấn, tự nhiên là tinh tấn không mệt mỏi.

“Đương tri thử nhân phi thị Tiểu thừa”. Vì sao Phật phải nói câu này? Bởi vì nhìn ở trên hình thức, họ không tu Đại thừa. Đại thừa phải tu Lục độ, họ không tu Lục độ, chỉ là ở trong nhà niệm A Di Đà Phật. Chúng ta nói, người lão thật niệm Phật, dựa vào tín, nguyện, hạnh, tu học Pháp môn Tịnh độ niệm Phật. Điều mà người ấy tu chính là Đại thừa, không phải Tiểu thừa.

“U ngã pháp trung, đắc danh đệ nhất đệ tử”. Chúng ta nhận thức được lỗi lầm của bản thân, thật sự muốn sửa triệt để thói hư, tật xấu. Dựa vào lời khuyên dạy của Phật trong kinh điển mà tu hành, niệm niệm cầu sinh Tịnh độ, đây là đệ tử bậc nhất của Phật vậy. Bộ kinh này là bộ kinh bậc nhất: để chư Phật Như Lai độ chúng sinh. Pháp môn trì danh niệm Phật, là Pháp môn bậc nhất mà chư Phật Như Lai truyền trao. Cổ Đại Đức nói, Pháp môn niệm Phật là Đại thừa trong Đại thừa, Nhất thừa trong Nhất thừa, Pháp môn chí cao vô thượng. Chú ý từ ngữ của câu này: đó là chí cao vô thượng. Tức là không có gì cao hơn nữa. Tiếp theo nói, đó tất cả đệ nhất, chữ “tất cả” này. Kinh là đệ nhất kinh, pháp là đệ nhất pháp, dựa vào Pháp môn này tu học: là đệ tử bậc nhất của đức Phật. Đây là điều đáng để chúng ta trân quý đặc biệt. Bởi vì có thể nhận thức thực sự, thật sự là “trong vạn nghìn người chỉ có một hai người biết”. Chúng ta xem lại một chút mấy câu đệ nhất này: Pháp môn chí cao vô thượng, tất cả đệ nhất. Kinh là đệ nhất kinh, pháp là đệ nhất pháp, dựa vào Pháp môn này tu học: là đệ tử bậc nhất của đức Phật. Mọi người nghĩ xem, chúng ta có thể bỏ đi đệ nhất mà cầu pháp khác hay không?

Mời xem đoạn kinh văn tiếp theo:

是故告汝天人世間。阿修羅等。應當愛樂修習。生希有心。於此經中生導師想。欲令無量眾生。速疾安住得不退轉。及欲見彼廣大莊嚴。攝受殊勝佛剎。圓滿功德者。當起精進。聽此法門。為求法故。不生退屈諂偽之心。 **“Thị cố cáo nư thiên nhân thế gian A-tu-la đấng: Ung đương ái nhạo tu tập. Sanh hy hữu tâm. Ư thử kinh trung, sanh đạo sư tưởng. Dục linh vô lượng chúng sinh, tốc tật an trụ đắc Bất thoái chuyển. Cập dục kiến bỉ quảng đại trang nghiêm, nhiếp thọ thù thắng Phật sát. Viên mãn công đức giả.**

Đương khởi tinh tấn, thính thủ Pháp môn. Vị cầu pháp cố, bất sinh thoái khuất siểm ngụy chi tâm” (nhóm thu âm hoan hỷ nhân đôi đoạn video này rồi thu tiếp) (Cho nên ta bảo trời người thế gian, A-tu-la v.v.. rằng: phải nên yêu thích tu tập, sinh tâm hy hữu; Đối với lời dạy trong kinh này, xem như Đạo sư, và mong cho vô lượng chúng sanh mau an trụ vào bậc Bất thoái chuyển, cùng mong thấy được cõi Cực Lạc rộng lớn trang nghiêm, nhiếp thụ thù thắng, viên mãn công đức. Nên phải tinh tấn, nghe Pháp môn này. Bởi vì cầu pháp, thì không được sinh tâm thoái thất cong queo nịnh bợ giả dối).

Chúng ta xem mấy câu kinh văn tiếp theo:

“Thiên nhân thế gian A-tu-la đảnh”. Câu này là chỉ: chúng sanh Lục đạo tham gia pháp hội. **“Đạo sư”** là tôn xưng đối với Phật. Phật có thể dẫn dắt chúng sanh phá mê khai ngộ, rồi khổ được vui, nên được tôn xưng là **“Đạo sư”**.

“Tốc tạt an trụ đặc Bất thoái chuyển”. “Tốc tạt” ví như rất nhanh. “An trụ đặc Bất thoái chuyển”: là không cần trải qua thời gian quá dài, chỉ cần sanh đến Tây Phương Tịnh độ. Thì đã có thể viên chứng tam bất thoái, an trụ trong cảnh giới chư Phật.

“Thoái khuất siểm ngụy”. “Thoái khuất” là tâm thụt lùi, hồi hận. “Siểm ngụy” là nịnh nọt, giả tạo không thật. Đoạn kinh văn này, dùng văn bạch thoại để giải thích một lần, là như vậy: Cho nên nói với các vị: trời người, A-tu-la v.v.. đại chúng tham gia pháp hội rằng: nên tha thiết, vui mừng tu tập Pháp môn này. Đối với pháp niệm Phật thành Phật này, sinh khởi tâm hy hữu khó gặp. Lấy bản kinh này để làm chỗ quy y chân chính cho mình, xem bản kinh này là Đạo sư của mình. Bất luận khởi tâm động niệm, làm bất cứ việc gì, cũng phải lấy bản kinh này làm tiêu chuẩn, không dám làm trái, có thể khiến cho vô lượng vô biên chúng sanh, mau chóng chứng được quả vị bất thoái chuyển. Và muốn thấy được cõi Cực Lạc rộng lớn, trang nghiêm, thù thắng, vi diệu mà A Di Đà Phật đã nhiếp thọ, người mong muốn công đức viên mãn như trên, phải càng thêm tinh tấn, tiếp nhận Pháp môn niệm Phật cầu nguyện vãng sanh. Vì cầu vãng sanh thành Phật,

thì không thể sanh tâm thoái khuất hư ngụy. Xin xem cụ thể đoạn kinh văn tiếp theo:

“Thị cố cáo nhữ thiên nhân thế gian A-tu-la đặng”. Thế Tôn ở đây, nói cho đại chúng tham gia dự hội lúc đó. Trong đại chúng dự hội, có Thanh-văn, Duyên-giác, Bồ-tát, những người ấy không cần khuyên, vì các ngài đối với lời Phật dạy, không có hoài nghi. Có thể khởi tâm hoài nghi là trời người, A-tu-la. Họ nghi ngờ lời Phật nói ở kinh này, có phải là rất quá mức không; có phải là để khuyên khích mọi người, mà cố ý nói cao như vậy; Trên thực tế có phải cao như vậy không, những hoài nghi như vậy. Ở đây Phật nói rõ với chúng ta rằng, những người nào mà dễ dàng sinh hoài nghi vậy? Là trời người và A-tu-la. Còn Thanh-văn, Duyên-giác, Bồ-tát: các ngài không hề hoài nghi.

“Ứng dương ái nhạo tu tập”. “Ứng dương” khẩu khí này là rất khẳng định. Đây là dạy chúng ta, đối với bộ kinh này, đối với Pháp môn này, phải vui mừng, phải yêu thích. “Ái” là yêu thích. “Nhạo” là ưa chuộng. “Tu” là dựa vào lý luận, phương pháp, tiêu chuẩn: của kinh điển mà tu tập, tu sửa quan niệm sai lầm, tư tưởng sai lầm, lời nói hành vi sai lầm của chúng ta. Chữ “tập” này ý nghĩa là: tu tập, thực tập. Chính là nói với chúng ta rằng, dựa theo Pháp môn tu tập này, nhất định phải thực hiện trong cuộc sống, phải làm được.

“Sinh hy hữu tâm”. Bộ kinh này quả thật là hy hữu, tất cả kinh luận: đều không thể bằng được. Kinh điển khác, chúng ta không dễ dàng làm được, không dễ dàng đem ứng dụng trong cuộc sống được. Còn bộ kinh điển này rất dễ dàng thích hợp với cuộc sống, có thể làm được. chỗ tuyệt diệu là tuyệt diệu ở đây. Cho nên khuyên chúng ta nhất định phải “Sinh tâm hy hữu”.

“U thử kinh trung, sinh Đạo sư tướng.” “Đạo sư” được nói đến ở đây chính là Phật. Bộ Kinh Vô Lượng Thọ này: chính là A Di Đà Phật, kinh điển chính là Phật. Kinh điển ở đâu, thì A Di Đà Phật ở đó.

“Dục linh vô lượng chúng sanh, tốc tạt an trụ đắc Bất thoái chuyển”. Đây là hiệu quả thực sự của Pháp môn này. Hai câu kinh văn này, lại là hiệu quả thực sự của Pháp môn này. Không những là thế giới chúng ta

đây, mà thập phương thế giới cũng đều là như vậy. “Tốc tạt” là rất nhanh. Có thể khiến cho tất cả chúng sanh nhanh chóng, an ổn: chứng được địa vị viên mãn tam Bất thoái. Quý vị nói xem điều này khó biết mấy! Tam Bất thoái viên mãn, chính là Đẳng-giác Bồ-tát. Dem tiêu chuẩn mở rộng một chút, bớt một lời, cũng là Bát-địa trở lên. Đổi sang một câu nói khác, có thể khiến cho tất cả chúng sanh, thậm chí là tất cả chúng sanh Ngũ nghịch Thập ác, đều có thể mau chóng bình đẳng thành Phật, đạt được tam Bất thoái viên mãn. Lợi ích này đi đâu để tìm! Nói với Bồ-tát, đều lắc đầu không tin, ở Pháp môn niệm Phật lại là sự thật.

“Cập dục kiến bỉ quảng đại trang nghiêm”. Câu kinh văn này, là quả báo của thế giới Tây Phương Cực Lạc, quả báo của thế giới Cực Lạc chính là “quảng đại trang nghiêm”.

“Nhiếp thọ thù thắng Phật sát.” Câu kinh văn này càng không thể nghĩ bàn, mối quan hệ giữa chúng ta với câu kinh văn này: vô cùng mật thiết. Ước mơ tha thiết của chúng ta: chính là hy vọng gặp được tất cả chư Phật Như Lai. Thế Tôn nói với chúng ta: chỉ có vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, đạt được sự gia trì bởi bản nguyện uy thần của đức Di Đà, thì có thể ngày ngày, mọi lúc: được thân gần với tất cả chư Phật Như Lai thập phương; Cũng có năng lực thượng cúng chư Phật, hạ hóa chúng sanh. Vô lượng vô biên thế giới, đều có quan hệ mật thiết với chúng ta, chúng ta phải đem Pháp môn niệm Phật thù thắng nhất, giới thiệu cho tất cả chúng sanh trong mười phương thế giới, độ cho chúng sanh hữu duyên sớm ngày thành Phật. Do vậy, thừa nguyện tái lai mà chúng ta thường nói, không chỉ đến thế giới Ta Bà của chúng ta đây, mà còn là thừa nguyện tái lai đến thập phương thế giới. Nơi nào duyên chín muồi rồi, thì đi đến đó. Mọi người thử nghĩ xem, câu kinh văn “Nhiếp thọ thù thắng Phật sát”, có phải thực sự là không thể nghĩ bàn không?

“Viên mãn công đức giả. Đương khởi tinh tấn, thính thử Pháp môn”. Mấy câu kinh văn này, Mật-tông có Đại viên mãn pháp. Tuy có Đại viên mãn pháp, nhưng rốt cuộc có thể đạt được Đại viên mãn không, thực sự là một vấn đề đáng để chúng ta suy ngẫm. Lão Cư sĩ Hoàng Niệm Tổ, ngài là Kim Cang Thượng sư của Mật Tông. Lão Cư sĩ đã từng nói thế này,

thời đại bây giờ, người có căn khí Mật-tông thật sự đã không còn. Ngài là Kim Cang Thượng sư của Mật-tông, cuối đời ngài lại không truyền Mật, vì không có căn khí của Mật-tông. Ngài tự mình chuyên tu Tịnh độ, chuyên hoằng Tịnh độ. Đối với người học Mật, ngài cũng nhiều lần khuyên bảo, phải kiêm tu Kinh Vô Lượng Thọ, Di Đà Yếu Giải, phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyện, phải phát nguyện cầu sinh Tịnh độ. Lão Cư sĩ có thể nói, thật sự là từ bi đã đến tột cùng! Gần nửa năm trước vãng sanh, mỗi ngày ngài niệm 140 ngàn tiếng Phật hiệu, làm tấm gương chuyên tu, chuyên hoằng cho chúng ta. Thật sự là Đại viên mãn, Đại viên mãn rất ráo, chính là Pháp môn niệm Phật vãng sanh. Đại viên mãn thật sự là gì? Đại viên mãn rất ráo là gì? Chính là Pháp môn niệm Phật vãng sanh. Chúng ta cần phải tinh tấn, “nghe Pháp môn này”.

“Vị cầu pháp cố, bất sinh thoái khuất siểm ngụy chi tâm”. Phật tận tình khuyên bảo chúng ta, đối với Pháp môn vô thượng này, nhất định không thể hoài nghi, nhất định không thể thoái chuyển. Lợi ích thù thắng này là điều không dễ gặp được: trong vô lượng kiếp, trong bài kệ Khai Kinh nói **“Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”** (Trăm nghìn vạn kiếp khó gặp được). Quý vị gặp được rồi, lại bỏ đi một cách dễ dàng, là vì nguyên nhân gì? bởi quý vị có thiện căn cạn, phước báo mỏng. Quý vị có nghi ngờ với Pháp môn này, hoặc là sau khi tu học, nghe người khác bàn tán ra vào, rồi quý vị hồi hận, vẫn muốn sửa đổi tu Pháp môn khác. Đây là sai hoàn toàn rồi. Sai ở đâu? Sai ở việc đã bỏ lỡ, cơ duyên đại tốt của đời này thành Phật. Quý vị nói xem đây là sai lớn hay không? Cho nên lão Pháp sư nói, là sai hoàn toàn rồi. Còn có sai lầm nào lớn hơn sai lầm này không? Nhìn thấy chúng sanh phạm phải sai lầm này, chư Phật Bồ-tát mười phương đều nước mắt rỉ máu! Không phải chảy nước mắt thôi, mà rỉ cả máu đấy, vì quá thương tiếc thay cho quý vị.

Mời xem đoạn kinh văn tiếp theo:

設入大火。不應疑悔。何以故。彼無量億諸菩薩等。皆悉求此微妙法門。尊重聽聞。不生違背。多有菩薩。欲聞此經而不能得。是故汝等應求此法。**“Thiệt nhập đại hỏa, bất ung**

ngghi hối. Hà dĩ cố? Bỉ vô lượng ức chư Bồ-tát đấng, giai tất cầu thử vi diệu Pháp môn. Tôn trọng thính văn. Bất sinh vi bối. Đa hữ Bồ-tát. Dục văn thử kinh nhi bất năng đắc. Thệ cố nhữ đấng, ưng cầu thử pháp”
Giả sử có vào lửa lớn, cũng không được nghi ngờ hối hận. Tại sao vậy? Vô lượng vô số Bồ-tát v.v., đều mong cầu Pháp môn vi diệu này. Tôn trọng lắng nghe, không sanh chống trái. Có nhiều Bồ-tát, muốn nghe kinh này mà còn không được, vì thế các ông phải cầu Pháp môn này).

Đoạn kinh văn này, dùng văn bạch thoại giải thích là như thế này: Giả sử gặp phải tai nạn lửa lớn hoặc rất lớn v.v., cũng không nên hoài nghi, hối hận. Vì sao vậy? Bởi vì vô số chúng Bồ-tát ở mười phương thế giới, đều mong cầu Pháp môn vi diệu này, có thể tôn trọng lắng nghe, tin sâu nguyện thiết, y giáo phụng hành, đối với giáo huấn trong kinh thì không sanh chống trái. Thập phương thế giới có rất nhiều chúng Bồ-tát, hy vọng nghe được bộ Kinh Vô Lượng Thọ, Pháp môn niệm Phật này, nhưng tiếc rằng vì duyên của các ngài không đủ, mà không đạt được. Cho nên đại chúng các vị có duyên gặp được, thì phải chăm chỉ tu học, nên nỗ lực cầu được công đức chân thực của Pháp môn này, mới có thể ở trong đời này, viên mãn thành tựu Phật đạo Vô thượng.

Mời xem hai câu kinh văn tiếp theo:

“Thiết nhập đại hỏa, bất ưng nghi hối.” Là nói giả sử gặp phải tai nạn lửa lớn, rất lớn v.v., cũng đừng hối hận.

“Hà dĩ cố? Bỉ vô lượng ức chư Bồ-tát đấng. Giai tất cầu thử vi diệu Pháp môn. Tôn trọng thính văn, bất sinh vi bối”. Thế giới thập phương vô lượng vô biên, Bồ-tát vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, số lượng là không thể nghĩ bàn. Nói Bồ-tát nhiều như thế, đâu có ai là không cầu Pháp môn niệm Phật. Có người muốn cầu, cầu không được, bởi vì có nghiệp chướng, có tội chướng, trong suốt cuộc đời này, họ không có cơ hội nghe được Pháp môn niệm Phật. Phàm là có duyên nghe được Pháp môn này, đều “tôn trọng lắng nghe, không sanh chống trái”. Các Bồ-tát y giáo tu hành, đã vãng sanh rồi, hiện tại vãng sanh, tương lai sẽ sanh, đều là dựa vào quả báo của việc tu học bộ kinh này, Pháp môn này. Mọi người nghĩ xem, chúng ta gặp được cơ hội này, khó khăn biết mấy.

Mời xem hai câu kinh văn tiếp theo: **“Đa hữu Bồ-tát, dục văn thử kinh nhi bất năng đắc”**. Câu kinh văn này rất hiếm có. Mười phương thế giới không biết có bao nhiêu Bồ-tát, muốn tìm đến một con đường tắt để thành Phật. Hi vọng có một bộ kinh, một Pháp môn, có thể giúp cho tất cả chúng sanh thành Phật, nhưng không tìm được. Có người đem Pháp môn này giới thiệu cho họ, họ không tin tưởng, không tiếp nhận, thì lại bỏ lỡ ngay trước mặt rồi.

“Đa hữu Bồ-tát”, là nhiều hơn trước đây đã nói, không biết đã tăng bao nhiêu lần.

“Nhi bất năng đắc”, muốn tìm Pháp môn một đời thành tựu, mau chóng ổn thỏa, nhưng tìm không được. Đoạn kinh văn này, đồng tu chúng ta nghe rồi, nhất định phải biết quý trọng. Hiện nay chúng ta đã gặp được Pháp môn này, thật sự là đã rất may mắn. Quý vị nghĩ xem những điều trong đoạn kinh văn này nói, Bồ-tát nhiều như thế, muốn tìm con đường tắt để thành Phật, nhưng các ngài không tìm được. Còn chúng ta, bây giờ đúng lúc đã tìm được con đường tắt này rồi, con đường tắt này đã bày ra trước mặt chúng ta, chúng ta có thể bỏ lỡ sao? Quý vị cứ đối chiếu, quý vị liền biết, quý vị quá may mắn. Tôi còn nhớ trước đây tôi đã từng nói, quý vị có thể độ Đẳng-giác Bồ-tát. Quý vị niệm Phật niệm thành tựu rồi, quý vị giới thiệu Pháp môn này: cho Đẳng-giác Bồ-tát. Đẳng-giác Bồ-tát cũng tu học Pháp môn này, ngài thoáng chốc thành Phật. Cho nên nói, quý vị đừng xem thường bản thân, nhất định đừng xem thường Pháp môn này: mà chính quý vị đã lựa chọn! Pháp môn này thực tại là: đường tắt một đời thành Phật! Không có đường tắt nào lại hơn đường tắt này.

“Thị cố nhữ đẳng, ưng cầu thử pháp”. Đây là Phật nghiêm túc khuyên bảo chúng ta. “Trăm nghìn vạn kiếp khó gặp được”, là nói với chúng ta: “Vô lượng kiếp đến nay hy hữu khó gặp”. Không chỉ trăm nghìn vạn kiếp thôi, mà là vô lượng kiếp đến nay hy hữu khó gặp. Hôm nay chúng ta gặp được rồi, đã gặp được sau này nên làm sao? Nên một lòng một dạ chuyên cầu Pháp môn này. Đây là điều mà Phật nhiều lần dặn dò chúng ta, nên một lòng một dạ chuyên cầu Pháp môn này, đừng hoài nghi nữa. Chúng ta phải sâu sắc thể hội được: một phen khổ tâm của Phật. Chúng ta phải làm thế nào:

đề báo đáp được đại ân đại đức của Phật đây? Không thể vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, thì không thể báo đáp ân Phật, báo đáp ân Phật thì phải nhất định cầu sanh: thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chỉ có quý vị vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, quý vị mới báo được ân Phật. Nếu đời này quý vị: không thể sanh sang thế giới Tây Phương Cực Lạc, ngoài miệng quý vị hô: tôi phải báo ân Phật, vậy chẳng qua chỉ là câu nói suông mà thôi. Phẩm kinh văn này đối với chúng ta mà nói: thật rất quan trọng. Hy vọng các đồng tu chăm chỉ tu học, những vấn đề trọng điểm phải lĩnh hội sâu sắc, thực hiện trong hành động của chính mình.

Phẩm kinh văn này giảng đến đây thôi. Mời xem lại mấy điều trọng điểm tiếp theo: Nội dung trọng điểm đầu tiên của phẩm kinh văn này, phẩm kinh văn này, Thế Tôn nói với chúng ta: người niệm Phật cầu sinh thế giới Cực Lạc: không phải là căn tánh Tiểu thừa. Bởi vì Pháp môn này là Đại thừa, là Đại thừa trong Đại thừa, là Nhất thừa trong Nhất thừa, là Pháp môn vô thượng vi diệu, thù thắng. Đây là trọng điểm thứ nhất. Quý vị nhất định phải biết rõ, quý vị tu là Pháp môn Đại thừa, không phải Pháp môn Tiểu thừa.

Nội dung trọng điểm thứ hai, việc quy y chân chính, là quy y giác, chánh, tịnh. Giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm. Quy y chân chính mới có thể vào Phật môn, chúng ta phải thật sự quy y, thật sự quay đầu. Quay đầu từ thế gian pháp, quay đầu từ ngũ dục lục trần, quay đầu từ danh văn lợi dưỡng, quay đầu từ tham sân si mạn nghi, quay đầu từ trong tất cả Pháp môn. Chuyên dựa một bộ Kinh Vô Lượng Thọ, chuyên dựa một câu Phật hiệu A Di Đà Phật, đây là đã thật sự quy y A Di Đà Phật. Mọi người có thấy được: từ bi của Phật thật đã đến tột cùng rồi không! Quay đầu từ đâu, Phật đều chỉ ra rõ ràng: cho chúng ta rồi. Chúng ta thật sự có căn cứ, có chỗ dựa vào rồi. Chúng ta thật sự đã quá may mắn! Về phần có thể quay đầu hay không, đây là phải xem duyên phận của quý vị. Đặc biệt là câu này, nhất định phải ghi nhớ: “Quay đầu từ trong tất cả Pháp môn”. Điều này rất quan trọng! Quý vị có thể tiếp nhận không? Có thể chiếu theo mà làm không? Đây là nội dung trọng điểm thứ hai.

Nội dung trọng điểm thứ ba, chúng ta tu học Pháp môn Tịnh độ niệm Phật, điều chúng ta đạt được: là lợi ích thực sự không thể nghĩ bàn. Lợi ích

này thực sự bất khả tư nghì, chư Phật Như Lai đều nói không rõ, chính là nói thế nào cũng không nói hết được. Đặc biệt thù thắng chính là, công đức thực sự không thể nghĩ bàn này, hiện nay đã có thể đạt được. Pháp môn niệm Phật chí cao vô thượng, tất cả đệ nhất. Kinh là đệ nhất kinh, pháp là đệ nhất pháp. Dựa vào việc Pháp môn này tu học, sẽ là đệ tử bậc nhất của Phật. Quý vị có mong dựa vào đệ nhất kinh, mong dựa vào đệ nhất pháp, mong làm đệ tử bậc nhất của đức Phật không? Đi con đường nào. Xin chư vị đồng tu lựa chọn thận trọng! Tiết học giao lưu này đến đây thôi. Cảm ân mọi người! A Di Đà Phật!

(Hết tập 65)

Nguyện dĩ thử công đức

Trang nghiêm Phật Tịnh-độ

Thượng báo tứ trọng ân

Hạ tế tam đồ khổ

Nhược hữu kiến văn giả

Tất phát Bồ-đề tâm

Tận thử nhất báo thân

Đồng sanh Cực Lạc quốc.

Nam Mô A Mi Đà Phật